15/08/2021

Η εορτή της πανίερης Κοιμήσεως στη Μονή του Κύκκου

/ Ιερές Μονές

Πανηγυρικά, ευφρόσυνα και με την αρμόζουσα εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια η σεβασμία, ιστορική και Θεομητοροσκέσπαστος της του Κύκκου Μονή τίμησε, μαζί με την υπόλοιπη οικουμενική Ορθοδοξία, το κορυφαίο και ισοϋψές με την Ανάληψη του Κυρίου γεγονός, όπως το χαρακτηρίζει ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος, την εορτή της ενδόξου και πανίερης Κοιμήσεως και Μεταστάσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Το Σάββατο, 14 Αυγούστου 2021, παραμονή της εορτής, εψάλλη ο πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του καθηγουμένου της Μονής Κύκκου και επιχώριου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου,

συγχοροστατούντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα και πλαισιούμενου από τους Πατέρες της Μονής και κληρικούς των δύο Μητροπόλεων.

Ανάμεσα στο πλήθος των πιστών, οι οποίοι προσέτρεξαν, «αγαλλομένω ποδί και αυχένι και γονάτων κλίσει», για να μετάσχουν στην εσπερινή ακολουθία, «στο ιερό Ανάκτορο της Παναγίας, της Ελεούσας της Κυκκώτισσας», ήταν και η σύζυγος του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Άντρη Αναστασιάδου.

Την κυριώνυμο μεγάλη ημέρα της Θεομητορικής Εορτής ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος χοροστάτησε στον Όρθρο και προεξήρχε της Αρχιερατικής θείας Λειτουργίας, συμπαραστατούμενος από τους εκ της του Κύκκου Μονής προερχόμενους Αρχιερείς, τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κυρηνειας κ. Χρυσόστομο και τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα.

Η ιερά πανήγυρις της Κοιμήσεως της Θεοτόκου συνεκάλεσεν και πάλιν τα πλήθη των πιστών και ευλαβών προσκυνητών, οι οποίοι κατέκλυσαν, κυριολεκτικά, το Καθολικό και τους αύλειους χώρους της Μονής.

Στην ομιλία του ο Μητροπολίτης Κύκκου αναφέρθηκε στα βαθύτερα νοήματα της σημερινής εορτής, σημειώνοντας μεταξύ άλλων ότι: «Η Κοίμηση της Παναγίας, που γιορτάζουμε σήμερα, είναι πανηγύρι

χαρμόσυνο, εορτή αθανασίας, γιατί, αν δεν ευδοκούσε ο Κύριος να πάρει σάρκα από τούτο το ιερό σκήνωμα, που κηδεύουμε σήμερα, τότε θλίψη θα είχαμε όλοι οι άνθρωποι, καταδικασμένοι χωρίς ελπίδα στη φθορά και στον θάνατο».

»Η Παναγία μας, με ανοικτή πάντοτε τη μητρική της αγκαλιά, περιμένει να μας εναγκαλισθεί όλους, να ενωτισθεί την προσευχή μας, να σπογγίσει τα δάκρυά μας, να αναπτερώσει τις ελπίδες μας. Η Παναγία διάκειται πάντοτε και προς όλους με ευμένεια, ακόμα και όταν η όλη ζωή μας γίνεται, εξ αιτίας των πολλών μας αμαρτιών, ρομφαία, που διαπερνά την καρδία της», πρόσθεσε.

Ο Πανιερώτατος προέτρεψε, ακολούθως, τον πιστό λαό μας «σήμερα, που με συγκίνηση τιμούμε πανηγυρικά την ένδοξη Κοίμησή της, να την παρακαλέσουμε πρέπει όλοι να μεσιτεύσει προς τον Υιό της, ώστε να μας ενισχύει στην πορεία της ζωής μας προς τα ενάρετα και τα υψηλά, να μας ενδυναμώνει στην πορεία μας προς την αιώνια του Χριστού Βασιλεία, αλλά και να μας ενισχύει στον αγώνα μας για φυσική και εθνική επιβίωση, να μας σώζει από εθνικές συμφορές και περιστάσεις».

»Σήμερα, μέσα σ’ ένα κόσμο, που «διά το πληθυνθήναι την ανομίαν εψύγη η αγάπη των πολλών» (Ματθ. κδ’ 12), ήλθαμε εδώ, με γκρεμισμένες τις ελπίδες μας από τις αλλεπάλληλες απογοητεύσεις, για να στυλώσουμε το βλέμμα μας στη μορφή της Παναγίας και να την παρακαλέσουμε να προστατεύσει τον τόσο σκληρά δοκιμαζόμενο λαό μας από την αρπακτική της Τουρκίας μανία και από του covid-19 τη θανατηφόρα πανδημία, αλλά και να χαρίζει σ’ αυτόν σύνεση και ψυχραιμία, υπομονή και καρτερία και, προπαντός, ενότητα και ομοψυχία».

Ο Μητροπολίτης Κύκκου μέσα από το μεστό θεολογικών νοημάτων και πνευματικών νουθεσιών κήρυγμά του κατέθεσε, για πολλοστή φορά, την έντονη αγωνία και τον πόνο του για την συνεχιζόμενη τουρκική κατοχή, που «για 47 τώρα χρόνια σκεπάζει τον γλυκύ ουρανό της πατρίδας μας. Τώρα, που η απληστία του τούρκου εισβολέα θέλει να καταβροχθίσει και την Αμμόχωστο, στην Παναγία μας να προστρέξουμε πρέπει και σ’ αυτήν να αποθέσουμε εν μετανοία και εξομολογήσει την πάσαν ελπίδα μας».

»Οι παράλογες διεκδικήσεις και οι απειλές της Τουρκίας θα πρέπει να μας οδηγήσουν σε ομόνοια, ενότητα, αδελφοσύνη και αλληλεγγύη, και σε συστράτευση όλων των δυνάμεων όχι μόνο της Κύπρου, αλλά και ολοκλήρου του Έθνους. Η εθνική αφύπνιση, που οδηγεί στην ενότητα, είναι μονόδρομος, αν θέλουμε να επιβιώσουμε ως Ελληνισμός στον τόπο αυτό των Αγίων και των Μαρτύρων, τον ποτισμένο με ιδρώτα και αίμα Ελληνικό, στον τόπο αυτό τον Ελληνικό, στον οποίο

υπάρχουμε και ζούμε εδώ και τρεισήμισι χιλιάδες χρόνια».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε και στη θανατηφόρα πανδημία του κορωνοϊού, αλλά και στην αντιπαράθεση ανάμεσα σε εμβολιαστές και αντιεμβολιαστές, υπογραμμίζοντας ότι «πρέπει να κατανοήσουμε όλοι, ότι το θέμα της πανδημίας covid-19 δεν είναι θέμα συνθημάτων και διαχωρισμού ανθρώπων, αλλά είναι θέμα ζωής και θανάτου. Ο κορωνοϊός δεν διακρίνει εμβολιαστές και αντιεμβολιαστές. Κτυπά αδιάκριτα όλους, ανεξάρτητα από ηλικία, κοινωνική θέση και οικονομική κατάσταση, γι' αυτό επιβάλλεται να είμαστε όλοι αλληλέγγυοι και στρατευμένοι ενάντια σε έναν αόρατο εχθρό, που μας απειλεί όλους».

Ο Κύκκου Νικηφόρος επεσήμανε ότι όλες αυτές οι δοκιμασίες, οι εθνικές συμφορές, οι θανατηφόρες πανδημίες, οι καταστροφικές πυρκαϊές τις οποίες βιώσαμε πρόσφατα στην Κύπρο και στην Ελλάδα, οι ολέθριες πλημμύρες και άλλες θεομηνίες, είναι αποτέλεσμα της απουσίας του Χριστού από τη ζωή μας. «Σήμερα, δυστυχώς, οφείλουμε να ομολογήσουμε, ότι οι χριστιανοί αφήνουμε να αμβλυνθεί μέσα στις ψυχές μας η αίσθηση της διαρκούς και πανταχού παρουσίας του Θεού. Οι βιοτικές μέριμνες και το υλιστικό φρόνημα της εποχής μας έχουν εκτοπίσει τον Θεό από τη ζωή μας. Η ζωή μας έπαυσε να είναι χριστοκεντρική, γιατί τον εκθρονίσαμε από τις καρδιές μας και στη θέση του ενθρονίσαμε τον εγωϊστή, αμαρτωλό άνθρωπο, γι' αυτό και ζούμε ως «επικούρειοι και θνητόψυχοι και άθεοι εν τω κόσμω». Σήμερα, η ανθρωπότητα επιδόθηκε στη λαγνεία, την ικανοποίηση των αμαρτωλών ορέξεων και επιθυμιών της. Πίστη, αγάπη, ταπείνωση, ανοχή, συγγνώμη, μακροθυμία, ειρήνη, ελπίδα, δικαιοσύνη εξέλιπαν. Η εικόνα του Θεού εξαφανίσθηκε».

»Οι θλίψεις και τα ποικίλα άλλα δεινά, δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα μυστηριώδες θεϊκό κάλεσμα μετάνοιας και επιστροφής κοντά του», συμπλήρωσε.
Ο επίλογός του Πανιερωτάτου συνοδευόταν από ένα σάλπισμα και μια προτροπή προς τους ευσεβείς πανηγυριστές, που τηρώντας τα μέτρα για την προστασία από τον κορωνοϊό, προσήλθαν για να λάβουν την ευλογία της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, «για ένα φωτισμένο και ουσιαστικό γυρισμό κοντά στον Θεό».

»Δεύτε, λοιπόν, ο λαός του Θεού, ας ακούσομε τη φωνή της Εκκλησίας μας και ας αρχίσουμε από σήμερα έναν αγώνα επιστροφής κοντά στον Θεό. Η προσωπικότητα της Παναγίας, με την ουράνια ακτινοβολία της και το υπέροχο πνευματικό της μοσχοβόλημα και την αποτελεσματική μητρική μεσιτεία της, είναι η πιο δυνατή και αποτελεσματική βοήθεια επιστροφής σε Εκείνον, που είναι «η Οδός, η Αλήθεια και η Ζωή» (Ιω. ιδ' 6), τον Υιό της και Θεό μας, Σωτήρα και Λυτρωτή Χριστό».

Μετά το τέλος της θείας Λειτουργίας ο Πανιερώτατος κλήθηκε από τα Μέσα

Ενημέρωσης να αναφερθεί στο νόημα της ημέρας και να απευθύνει ευχές προς τον λαό.

Λουκάς Α. Παναγιώτου